

Motion till riksdagen 2009/10:Sf9

av **Kalle Larsson m.fl. (v)**
med anledning av prop. 2009/10:77

Försörjningskrav vid anhöriginvandring

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen avslår proposition 2009/10:77 Försörjningskrav vid anhöriginvandring.
2. Riksdagen beslutar – om yrkande 1 avslås – att 5 kap. 3 c § 6 utlänningslagen ska ha följande lydelse: en utlänning som har permanent uppehållstillstånd och som har vistats legalt i Sverige i minst fyra år.

Motivering

Regeringen föreslår att det för att en person ska beviljas uppehållstillstånd på grund av anknytning ska krävas dels att anknytningspersonen kan försörja sig, dels att han eller hon har en bostad av tillräcklig storlek och standard för sig och personen i fråga. I vissa fall ska dock undantag från dessa krav gälla.

Vänsterpartiet anser i likhet med det stora flertalet remissinstanser att det inte bör införas något försörjningskrav vid anhöriginvandring. Införandet av ett sådant krav skulle inte på något sätt vara ägnat att minska utanförskapet och stärka arbetslinjen. Det finns inget belägg för att nyanlända invandrade inte redan gör vad som rimligen kan begäras för att skaffa arbete och försörja sig. Det är en annan sak att det finns strukturella problem i flyktingmottagandets organisering som försvårar ett snabbt inträde i arbetslivet. Här ska bara nämnas diskriminering på arbets- och bostadsmarknaden samt de i stort sett obefintliga insatserna för rehabilitering av asylsökande som har skador från tortyr eller andra trauman. Många tunga remissinstanser, bl.a. DO, Migrationsverket, Rädda Barnen och Röda Korset, har pekat på betydelsen för integrationen av att hålla samman familjen. Detta gäller också nu när barnfamiljer undantagits från försörjningskravet. Ett snabbt och framgångsrikt inträde på arbetsmarknaden försvåras i väsentlig mån av oro över och saknad av en nära familjemedlem.

Fel! Okänt namn på

Det är en gåta hur kravet på en bostad av lämplig standard och storlek skulle vara ägnat att stärka integrationsmöjligheterna. Det är givetvis i hög grad önskvärt att anknytningspersonen har tillgång till en sådan bostad. Det finns dock inte någon som helst anledning att tro att inte anknytningspersonen skulle anstränga sig att skaffa en sådan bostad även om inte innehav av en sådan uppställts som villkor för familjeåterförening. Regeringen ger här uttryck för en fördomsfull och negativ syn på invandrade liksom man gör även i fråga om benägenheten att skaffa arbete och försörjning. En god lösning på nyanländas bostadsproblem är i högsta grad beroende av vilken bostadspolitik regeringen för.

En annan negativ konsekvens av genomförande av det föreliggande förslaget är att det får diskriminerande effekter på flera plan. Tredjelandsmedborgare diskrimineras jämfört med svenska medborgare och EES-medborgare och schweiziska medborgare. Barnlösa par, såväl i hetero- som homosexuella förhållanden, diskrimineras jämfört med barnfamiljer. Den som förföljts på grund av svåra inre motsättningar diskrimineras i förhållande till den som förföljts på grund av en orsak som anges i flyktingkonventionen.

Riksdagen bör med hänvisning till det som anförts avslå propositionen, och vi ser det som självklart att en ny rödgrön regering river upp försörjningskravet vid anhöriginvandring efter en valseger.

Undantaget från försörjningskrav för den som haft uppehållstillstånd i Sverige i minst fyra år är alldeles för restriktivt. Med tanke på att handläggningstiden i ett asylärende ofta uppgår till två eller tre år blir den faktiska väntetiden på familjeåterförening sex eller sju år. Detta är en orimligt lång tid. Om riksdagen bifaller propositionen bör tidsgränsen bestämmas till fyra års legal vistelse i Sverige. 5 kap. 3 c § 6 utlänningslagen bör således ges följande lydelse: en utlänning som har permanent uppehållstillstånd och som har vistats legalt i Sverige i minst fyra år.

Stockholm den 20 januari 2010

Kalle Larsson (v)

Marianne Berg (v)

Josefin Brink (v)

LiseLotte Olsson (v)

Torbjörn Björlund (v)

Egon Frid (v)